

Nebeskí jazdci

Tornádo Lue

Po zasmušilé pustině jel starý honec
krav.
Den temný byl a vítr šustil v mokrých
stéblech trav.
Tu honec k nebi pohleděl
a s hrůzou zůstal stát,
když nekonečnou oblohou zřel
stádo krav se hnát.

Jupijájééé, jupijááou,
to přízraky táhnou tmou.

Ten skot měl rohy z oceli a oči
krvavý
a z boků viseli mu dlouhý cáry řeřavý.
To stádo jezdců stíhali na koních
větrných
a nekonečnou oblohou se nesl jejich
smích.
Jupijájééé, jupijááou,
to přízraky táhnou tmou.

Ti jezdců byli zsinálí a kalný měli zrak,
marně to stádo stíhali jak mračno
stíhá mrak.
Tu jeden z jezdců zastavil a zvolal:
"Pozor dej!
Svou duši hříchu vyvaruj a ďáblu
upírej!"

Jupijájééé, jupijááou,
to přízraky táhnou tmou.